



Élménycivilizáció és valóság

2017 január 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Most, hogy évertékelésképpen mindenki elismételte a leckét: véget ért a liberális demokrácia korszaka, megéledt a politikai korrektségnek, érdemes lenne kicsit alaposabban is megnézni, mi történik a világban.

Persze nem pont 2016-ban, hanem úgy általában, mostanában. Mert az ugye gyanítható, hogy a változás, aminek tanúi vagyunk, nem hajlandó ragaszkodni az ember dátumfetiszmusához. Persze tény, hogy a mögöttünk hagyott esztendőben sok lappangó tünet vált tapintható valósággá.

Tények és élmények

A legfontosabb változás, amit a hétköznapok eseményei mögött fölismertünk, egy új törésvonal megjelenése a közéletben. Míg korábban, úgy a kétezres évek derekán, a nemzeti és nemzetközi politika a globalizáció és a lokális érdek két pólusa körül szervezte meg önmagát, mára ez a szembenállás elhalni látszik, s egy új, más tartalmú oppozíció mentén kristályosodnak ki a közéleti szándékok.

A kétezertizedes évek derekára az élményvilág-tényvilág konfliktusa vált meghatározóvá. Úgy tűnik, hogy egyfelől a középosztály gyarapodásának megtorpanásával, lehetőségeinek szűkülésével, másfelől a technikai újdonságok széleskörű terjedésével, sokan fordultak el a valóságtól, s keresnek kiteljesedést a virtuális világokban. Az anyagi javak halmozása helyét az élmények halmozása veszi át. Ezeknek gyűjtögetése egyszerre, kényelmes és kockázatmentes, azoké meg szinte lehetetlen.

Míg a világháborút követő jóléti robbanás a fejlett világban újabb és újabb anyagi javak megszerzésére ösztönözte a széles európai és amerikai középosztályt, addig mára az akkor felhalmozott vagyon további gyarapítására már kevés esély nyílik, fenntartása sem problémamentes. Ugyanakkor a családi ház, autó, nyaraló, háztartási gépek sokaságának beszerzése helyett bőséggel kínál a világ élményeket, álélményeket, élménynek látszó élet-eseményeket.

Fantáziák áradása

A mama-hotelekben élő fiatal felnőttek lakástalansága, a szingli életforma terjedése, a gyermekvállalási kedv folyamatos csökkenése, mi több, a párkapcsolatok, de még a valódi szexuális kalandok számának radikális hanyatlása, a másik oldalon pedig az internetes élményvilág elképesztő térnyerése, a buli-negyeddé gyarapodó városrészek – amelyekben persze az alapos lerészegedésen kívül tulajdonképpen soha nem történik semmi – az utazások, nyaralások, wellness-hotelezések növekvő népszerűsége mind-mind arra vall, hogy a valóság helyét egyre inkább átveszi a fantázia.

Aki fellép a közösségi oldalakra, szinte percenként találkozhat azokkal a motivációs anyagokkal, amelyek a kortárs létezés igazolását kínálva hirdetik az élmények egyértelmű fölényét a tényekkel szemben.

Tulajdonképpen ebbe a logikába illeszkedik Ferenc pápa összes keresztényi prédikációja, a Willkommenskultur idéltlen jelszóáradata, a politikai korrektség minden valóságtagadása, a védett helyek bányáinak követelése, a genderideológia megannyi hamis leleménye. És persze ebbe a logikába illeszkedik az is, hogy a hagyományos európai joguralom helyét az indulatok, adott kontextusban az indulati élmények uralma foglalja el.

Persze hamis képet festenénk a valóságról, ha azt sugallnánk, hogy az élmény-igény elsősorban a baloldali-liberális közegre jellemző. Inkább arról van szó, hogy az úgynevezett haladó ideológiák mentén újszerű, akár kreatív is mondható élménycivilizáció épül, míg a konzervatív, jobboldali közönség inkább a hagyományos élmény-kultúrát igyekszik birtokba venni: a hitélethez köthető élményeket, a nemzeti, etnikai azonosságtudatból fakadó élményeket, és természetesen ezen az oldalon is megjelennek az erőtlen indulatokból támadó lelki kalandok, aminek legsötétebb megnyilvánulása – bármilyen meglepő is ez – az Iszlám Állam terrorélmény-áradata.

Valóság és valótlan

A jó hír mindezekkel szemben az, hogy a mögöttünk hagyott esztendőben világméretű kijózanodás vette kezdetét. A napról napra hamisabbá váló élménycivilizációval szemben Orbán, Putyin és sok más politikai vezető felbukkanása után az Egyesült Államok élére is olyan elnök került, aki a valóságot többre tartja a fantáziánál. Bármit is állítson ezekről az emberekről ellenzékük, nagyon úgy tűnik, hogy nek nem pusztán a baloldali-liberális

politikával állnak szemben, de szemben állnak mindazzal, amit az élménycivilizáció igaznak állít. Ők a klasszikus értékeket hirdetik, a munka, az anyagi javak, a demokratikus részvétel, a joguralom valóságában hisznek, szemben a fantázia, a szeretet-álmot, és a szubjektív valóság felkentjeivel.

Persze ismét hozzá kell tennem, hogy efféle markáns valósághívők a baloldalon is akadnak. Hangjukat azonban elnyomja a baloldali véleményvezérek ordibálása, azoknak a zavaros sikoltozása, akik az élménycivilizáció gazdagságát hirdetik, s közben a globális politikai-gazdasági elit valódi gyarapodását elkendőzni igyekeznek.

S, ha mindez így van, akkor azt is látnunk kell: Trump, Putyin, Orbán sikere, jövője, elsősorban azon múlik, mennyire lesznek képesek a valóságot felemelni a fantázia szintjére. Nem az korunk nagy kérdése, hogy lesz-e a jövőben PC-ideológia és liberális elit-demokrácia, hanem az, hogy szélesedhet-e, gyarapodhat-e ismét a középosztály, s vele az élet anyagi valósága, vagy képzelt világaink továbbra is szebbek lesznek-e igazi lehetőségeinknél.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló